

122. Een lang gezicht zetten.
Verbluft staan, niet weten te antwoorden.
123. Gezicht op iets hebben.
Er kijk op hebben, het uit het ware oogpunt weten te beschouwen.
124. Het geeft geen gezicht.
Het staat niet.
125. Hij heeft een gezicht als een aap (*of* : als een baviaan).
Hij is erg lelijk.
126. Hij heeft een gezicht van een el lang.
Het is hem niet naar de zin.
127. Hij heeft een gezicht van ouwe lappen.
Hij heeft een huilerig, lelijk gezicht.
128. Hij trekt een gezicht als een boer die kiespijn heeft.
Hij kijkt lelijk.
129. Iemand uit het gezicht verliezen.
Hem niet meer kunnen zien; *fig.* : gaandeweg onbekend raken met zijn lot.
130. Zij heeft een gezicht als een prentje.
Zij heeft een stijf, houterig gezicht.
131. Een grijs voor het gezicht hebben.
Niet oprecht, niet te vertrouwen zijn.
132. Het was me, of ik een klap in mijn gezicht kreeg.
Ik stond geheel en al verbluft.
133. Patatten met zure gezichten krijgen.
(Z.N.) Slecht ontvangen worden, een bars antwoord krijgen.
134. Dat was voor hem een snee over zijn gezicht.
Dat was een grote belediging.
135. Een schoon gelaat tonen.
Zich uiterlijk mooi voordoen.

MOND.

136. Dat gaat uw mond voorbij.
Dat is een teleurstelling voor u.
137. De mond in de plooi zetten.
Een stijf ernstig gezicht zetten.
138. Haar mond gaat als een klappermolen.
Haar mond staat geen ogenblik stil.
139. Heet en koud uit één mond blazen.
Wordt gezegd van iemand die zichzelf tegenspreekt; met twee monden spreken.
140. Hij is op zijn mond gezet.
Hij is een lekkerbek.
141. Hij mag de mond daaraan likken.
Hij krijgt er niets van.
Ook :
142. Hij kan zijn mond afvegen.
143. Hij zal er zijn mond niet aan vuil maken.
144. Hij steekt overal zijn mond in.
Hij waagt zich onbeschaamd in elk gesprek.
145. Iemand de mond openen.
Iemand aan 't spreken brengen.
146. Iemand de mond snoeren.
Hem doen zwijgen.

147. Iemand een vuile mond geven.
Hem scheldwoorden toevoegen; *ook* : iemand bits bejegenen.
148. Iemand iets in de mond geven.
Iemand er ongemerkt toe brengen een bepaald denkbeeld te uiten.
149. Iemand naar de mond praten.
Hem vleien, flikflooiën.
150. Iemand naar de mond zien.
Angstvallig zich onderwerpen aan iemands verlangen, zijn bevelen afwachten.
z. b. : Iemand naar de ogen zien.
151. Iemands mond openmaken.
Hem doen spreken.
152. Met de mond vol tanden staan.
Niet weten, wat te antwoorden; verslagen staan.
153. Met twee monden spreken.
Zichzelf tegenspreken.
z. b. : Heet en koud uit één mond blazen.
154. Uit één mond spreken.
Hetzelfde zeggen.
155. Zich op de mond kloppen.
Zijn eigen getuigenis voor de rechter loochenen.
156. Zijn mond gaat als een lazarusklep.
Zijn mond staat geen ogenblik stil.
157. Zijn mond voorbijpraten.
Meer zeggen dan men mag of dan goed is.
158. Niet op zijn mondje gevallen zijn.
Goed durven praten; niet gauw verlegen zijn.
159. Hij telt de brokken in de mond.
Hij is in hoge mate gierig.
160. Iemand de brokken uit de mond zien.
Iemand niet gunnen wat hij eet; iemand benijden.
161. Iemand een brok in de mond werpen.
Een lastige vrager een kleinigheid geven om hem te paaien.
162. Iemand het brood uit de mond stoten.
Iemand van zijn broodwinning beroven.
163. Voor iemand het brood uit de mond sparen.
Voor iemand zich het nodigste ontszeggen.
164. Van iets spreken alsof men de druif in de mond had.
Van iets spreken alsof men precies op de hoogte was, of men het naadje van de kous wist.
165. Het was alsof er een engeltje in mijn mond kwam.
Het was erg lekker.
166. Iemand een gebit in de mond leggen.
Hem tot zwijgen brengen.
167. Honig in de mond, gal in 't hart.
Vriendelijke woorden op de lippen, boosheid in 't hart.
168. Iemand honig om de mond smeren.
Iemand vleien.
169. Met een zilveren (*of* : gouden) lepel in de mond geboren zijn.
In weelde geboren zijn, het leven gemakkelijk beginnen.
170. Zij hebben moeite om de mond open te houden.
Zij hebben moeite om niet van gebrek te sterven.

Spreekwijzen

DE MENS

